

- Formal: Suffixe μεν; ντ/σα(ση)
- Funktion?:
 - Artikel
 - Kasus: Genitiv/Akkusativ (GcP/AcP); Nominativ (adverbiales Partizip auf das Subjekt bezogen)
 - Stellung beim adverbialen Partizip: vor/nach dem Prädikat

1. οἱ Ἕλληνες ἐπυνθάνοντο τὸν Κῦρον τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς φονεύσαντα· ἐβούλετο γὰρ αὐτὸς βασιλεῦσαι·

πυνθάνομαι: *erfahren* – ὁ ἀδελφός: *der Bruder* – φονεύω: *töten, ermorden* – βούλομαι: *wollen* – βασιλεύω: *herrschen*

2. Δαρεῖος βασιλεύσας πρῶτον ἐπεχείρησε τοὺς Ἕλληνας·

βασιλεύω: *herrschen* [auf den Aspekt achten!] – πρῶτον: *zuerst* – ἐπιχειρέω: *angreifen*

3. τοὺς Πέρσας οὐκ ἐτιμωρήσατο ὁ Ἀλέξανδρος καίπερ ἀδίκησάντας τὸν πατέρα·

τιμωρέομαι: *sich rächen an, bestrafen* (+ Akk.) – ἀδικέω: *Unrecht tun*

4. ἀφικνοῦντο πρὸς τὰς νήσους τὰς οἰκουμένας·

ἀφικνέομαι: *erreichen* (einen Ort: πρὸς + Akk.) – ἡ νῆσος: *die Insel* – οἰκέω: *bewohnen*

5. ὁρῶμεν (= ὁράομεν) ὑμᾶς ἀποροῦντας·

ὁράω: *sehen* – ὑμεῖς: Personalpronomen 2. Pl. – ἀπορέω: *ratlos sein*

6. τῆς ἀγορᾶς ἐπιβαίνοντες ἠκούομεν τοῦ Σωκράτους πρὸς νεανίας τινὰς διαλεγομένου·

ἡ ἀγορά: *der Marktplatz* – ἐπιβαίνω: *betreten* (einen Ort: + Genitiv) – ὁ νεανίας, -ου: *der junge Mann*

7. ὁ ὑλακτῶν κύων τῷ γείτονι ἔστιν· ὁ κύων ὑλακτῶν ἐκφοβεῖ τοὺς παῖδας·

ὁ κύων, τοῦ κυνός: *der Hund* – ὑλακτέω: *bellen* – ὁ γείτων, -τονος: *der Nachbar* – ἐκφοβέω: *erschrecken*

8. γινώσκετε τοὺς ἀνθρώπους θνητοὺς ὄντας·

γινώσκετε: nicht 2. Pl. *Indikativ*, sondern? – θνητός: *sterblich* – ὢν, οὔσα, ὄν (ὄντος, οὔσης, ὄντος):
Partizip Präsens Akt. von εἶμι (*sein*)

9. ταῦτα λέγουσιν οὐκ αἰσχυνόμενοι·

ταῦτα: *dieses* – αἰσχύνομαι: *sich schämen*

10. ἔγραψε περὶ τοῦ ἱεροῦ καλουμένου πολέμου·

γράφω: *schreiben* (über: περὶ + Gen.) – ἱερός, -ά, -όν: *heilig* – καλέω: *(be-)nennen*

11. ἐπίσταμαί σε λέγοντα ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν·

ἐπίσταμαι: *wissen* – ἡ ἀλήθεια: *die Wahrheit* – ἀεὶ: *immer*

12. πολλοὶ Ἀθήνησιν ἔλεγον, ὅτι ὁ Σωκράτης τοὺς αὐτῷ συγγιγνομένους νεανίας διαφθείρει·

Ἀθήνησι: *in Athen* – συγγίγνομαι: *zusammen sein, verkehren* (mit: + Dat.) – ὁ νεανίας, -ου: *der junge Mann*
– διαφθείρω: *verderben*

13. ὁ τὸν Σωκράτην διαβάλλον Μέλητος ὀνομάζετο·

διαβάλλω: *verleumden* – ὀνομάζω: *nennen* (einen Namen geben)

14. οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσθάνονται τοὺς πολεμίους ὑποχωροῦντας·

αἰσθάνομαι: *merken* – ὑποχωρέω: *sich zurückziehen, weichen*

15. τὸ ὄν – τῷ ὄντι – οἱ παρόντες

ὄν, οὐσα, ὄν (ὄντος, οὐσης, ὄντος): *seiend* (Part. Präs. Akt. von εἰμί)

16. οἱ κάπηλοι πάντα τὰ ἀγώγιμα ἐπαινοῦσι πωλοῦντες τῷ ἀεὶ ἐπιθυμοῦντι ὥς ἐπιστάμενοι, τί χρηστὸν ἢ πονηρόν ἐστι πρὸς τὸ σῶμα.

ὁ κάπηλος: *der Krämer* – τὰ ἀγώγιμα: *die Waren* – ἐπαινέω: *preisen* – πωλέω: *verkaufen, feilbieten* – ἀεὶ: (hier) *jeweilig* – ἐπιθυμέω: *verlangen, begehren* – ἐπίσταμαι: *wissen* – χρηστός 3: *nützlich*; πονηρός 3: *schädlich* (für: πρὸς + Akk.)